

Những bài thơ của Thái Bá Tân

NÓI THẰNG

Cứ nói thẳng cho gọn:
Ở nước ta bây giờ
Không ai tin cộng sản,
Có tin chỉ giả vờ.
Tôi nghĩ gì nói ấy,
Nói thiện ý, thật lòng.
Vậy xin hỏi các bác:
Các bác có tin không?
Làm sao tin được cái
Mà ta không biết gì,
Thậm chí không tồn tại?
Vậy thì nói thật đi.
Xã hội sẽ tự chết,
Mà không phải chờ lâu,
Khi làm theo năng lực,
Hưởng thụ theo nhu

cầu.
Nước của người chủ xưởng
Cái thuyết này,
Lênin,
Cũng đã từ bỏ nó,
Vậy sao ta còn tin?
Ta, thẳng dân, nghĩ thế.
Còn lãnh đạo thì sao?
Lãnh đạo càng không thể
Tin vào cái tầm phào.
Họ có mắt, họ thấy.
Họ cũng có cái đầu,
Lại đi nhiều, biết lắm.
Họ không hề ngu đâu.
Nghĩa là ta, nói thẳng,
Không ngốc, không ngây thơ,
Từ dân đến lãnh đạo,
Đang chơi trò giả vờ.

Có cần thiết không nhỉ?
Không, không cần, theo tôi,
Trước ta ngu không biết,
Giờ biết rồi thì thôi.
Mọi cái có hoàn cảnh.
Cũng đừng nên trách nhau.
Cần thiết thì chung sức
Mà làm lại từ đầu.
Nước là của tất cả.
Tất cả phải chung vai,
Gác bất đồng, thù hận
Để nước có tương lai.
Hà Nội, 25. 2012
TRÍ THỨC
Thương cái thẳng trí thức,
Mặc dù chúng khá

đông,
Không được thành
giai cấp
Như hai bác công,
nông.
Mà thằng này lạ lắm.
Phải nói cực kỳ hiền.
Lại nhũn nhặn, lễ độ,
Đến mức tưởng hãn
hèn.
Thế mà hãn bị ghét,
Bị coi là cục phân,
Dù hãn ăn mặc đẹp
Và sạch hơn nông
dân.
Trước tưởng chỉ
Trung Cộng,
Giờ mới biết Nga Xô,
Tức ông Lenin hói,
Gọi hãn cục cứt bò.
Còn chúng ta, Việt
Cộng,
Ta lịch sự hơn người,
Chỉ nói "đào tận
gốc",
Xóa hãn khỏi cõi đời.
Người ta còn bắt hãn
Phải phục vụ công
nông,
Tức nhân dân, quần
chúng,
Tận tụy và thực lòng.
Nhân dân là tối
thượng,
Vì đã nuôi hãn ăn.
Cứ như thằng trí thức
Không phải là nhân
dân.
Vậy là khổ thân hãn,
Mà hãn thì hiền khô.
Chỉ lặng lẽ làm việc,
Thật thà đến ngây
ngô.
May nhờ hãn, cục

cút,
Mà ta có trong nhà
Cái ti-vi, tủ lạnh,
Cái vi tính, bếp ga,
Rồi cả cái Ipad,
Cái Iphone, Vertu,
Rồi sách báo, tranh
ảnh,
Ừ, cả bao cao su...
Nôm na là những cái
Mà thiếu cục cứt này
Thì "nhân dân đích
thực"
Đếch có dùng hàng
ngày.
Hóa ra hãn cũng quý
Như giai cấp công
nông.
Hãn cày trên trang
giấy,
Các bác cày ngoài
đồng.
Vậy thì tôi không
hiểu
Sao người ta xưa
nay,
Có chủ trương, bài
bản
Cứ thù ghét thằng
này.
PS
Thằng trí thức tôi nói
Là hàm ý những ai
Đúng nghĩa trí thức
thật,
Có tâm và có tài.
Chứ mấy thằng xô
thịt,
Mua danh để lòe
người,
Bọn ăn tục nói phét,
Tôi là tôi đếch chơi.
Hà Nội, 18. 7. 2012
KHẨU HIỆU

Hình như cả thế giới
Chỉ bốn nước, đó là
Việt Nam và Trung
Quốc,
Triều Tiên và Cu ba
Là còn có khẩu hiệu.
Không những có mà
nhiều.
Không những nhiều
mà lớn.
Không những lớn mà
điều.
Khẩu hiệu đỏ rực
phố.
Khẩu hiệu đỏ rực
làng.
Khẩu hiệu trong
phòng họp,
Nền đỏ và chữ vàng.
Mà khẩu hiệu gì nhỉ?
À, thi đua, muôn
năm.
Muôn năm cái gì nhỉ?
Muôn năm cái quyết
tâm.
Hình như có qui luật
Là không gì trên đời
Muôn, muôn năm,
mãi mãi,
Cả vật và cả người.
Vậy thì sao khẩu hiệu
Lại cứ hô muôn năm?
Hay nghĩ cứ hô mãi
Là sẽ thành muôn
năm?
Nói thật với các bác,
Tôi không dám ra
ngoài
Vì sợ thằng khẩu hiệu
Làm lóa mắt, ù tai.
Lại còn thi đua nữa.
Mà thi đua cái gì?
Làm việc tốt, học tốt?
Thôi, đừng vờ, quên

đi.
Chỗ thân tình, hỏi
thật,
Vừa họp thi đua
xong,
Có ai trong các bác
Làm việc tốt hơn
không?
Hình như trên thế
giới
Chỉ bốn nước, đó là
Việt Nam và Trung
Quốc,
Triều Tiên và Cu Ba
Là có cái thẳng ấy,
Thẳng thi đua, phong
trào.
Thi đua là yêu nước.
Không thi không yêu
sao?
Cũng chỉ bốn nước ấy
Dẫu dân kêu nhiều
lần,
Có hộ khẩu, và đất
Là sở hữu toàn dân.
Nếu phải hô khẩu
hiệu,
Tôi chỉ hô một câu:
"Đả đảo các khẩu
hiệu!"
Nói thật, không đùa
đâu.

NHỮNG CÂU NÓI NỔI TIẾNG VỀ CỘNG SẢN

Khi có một người béo
Đứng cạnh một người
gầy.
Không có nghĩa người
béo
Ăn mất phần người

gầy.
Nhưng đó lại là cách
Người cộng sản từ
lâu
Quan niệm về gốc rễ
Của sự nghèo và
giàu.
Cộng sản là học
thuyết
Rõ ràng sai, rất sai,
Đến mức chỉ trí thức
Mới không thấy nó
sai.
Tư bản chia thịnh
vượng
Tất nhiên không đồng
đều.
Cộng sản thì ngược
lại,
Chia cái nghèo rất
đều.
Tư bản và cộng sản
Có một điểm tương
đồng:
Cả hai cùng cố gắng
Xóa bỏ sự bất công.
Tư bản làm điều ấy,
Cho phép dân tự do.
Cộng sản thì ngược
lại
Tước của dân tự do.
Tư hữu là thuộc tính
Của loài người xưa
nay.
Cộng sản đã thất bại
Chính vì lý do này.
Không thể có tư bản
Nếu không có tự do.
Không thể có cộng
sản,
Nếu cho phép tự do.
Cộng sản là vũ khí
Nguy hiểm nhất xưa
nay

Trong lịch sử nhân
loại.
Và chính vũ khí này
Đã gây nên cái chết
Của một trăm triệu
người.
Lớn hơn mọi cuộc
chiến
Trong thế kỷ hai
mươi.
Tư bản và cộng sản
Rất khác nhau, tất
nhiên.
Đó là sự khác biệt
Giữa hai miền Triều
Tiên.
Tư bản không hoàn
hảo,
Nhưng nó vẫn tuyệt
vời.
Có thể tuyệt vời nhất
Trong lịch sử loài
người.
Bất chấp cả cái chết,
Từ cộng sản, nhiều
người
Trốn chạy sang tư
bản
Để làm lại cuộc đời.
Đó là sự lựa chọn
Giữa cái đúng, cái
sai.
Giàu có và nghèo
khổ,
Tự do và độc tài.
Giao cộng sản quản
lý
Sa mạc Sahara,
Thì năm năm sau đó,
Hay thậm chí chỉ ba,
Sa mạc sẽ hết cát.
Vì sao, vì anh này
Lãng phí và thất
thoát

Là vô địch xưa nay.
Để có được cộng sản
Trên đất nước Việt
Nam,
Hai triệu người phải
chết,
Chiến tranh hàng
chục năm.
Nay họ học tư bản
Để làm giàu, lạ thay.
Vây vì sao phải chết
Hai triệu con người
này?

NGỦ DẬY, XEM ĐẠI HỘI ĐẢNG, NGHĨ VẤN VƠ

Giật mình, thậm chí
sợ,
Nghe bài Quốc Tế Ca.
Giờ có bao nhiêu
nước
Hát nó, ngoài nước
ta.
"Vùng lên, hãy phá
bỏ...
Hỡi giai cấp công
nông.
Vì tương lai tươi sáng
Một thế giới đại
đồng"...
Đã thế kỷ hăm mốt,
Thời hội nhập, toàn
cầu
Còn "vùng lên", "lật
đổ".
Ta đang đi về đâu?
Đại hội đảng hoành
tráng,
Khí thế rất hào hùng.
Thế mà có đứa nói
Đại hội lần cuối cùng.
Muốn biết một đất

nước
Có dân chủ hay
không.
Hãy xem đất nước ấy
Có đổi lập hay không.
Nước nào đổi lập
mạnh,
Ở đây dân chủ cao.
Nước nào "nhất trí
lớn",
Thì chẳng có tẹo nào.
Ngẫu nhiên ư? Có
thể.
Cũng có thể là không
-
Nước nào nhiều màu
đỏ,
Nước ấy lắm bất
công.
Màu đỏ - màu cách
mạng,
Bạo lực và chiến
tranh
Mà người phải hứng
chịu
Lại chính là dân lành.
"Phải sáng suốt lựa
chọn
Người có đức có tài".
Đúng lắm, nhưng xin
hỏi:
Chọn từ đâu, chọn
ai?
Là vì, trong danh
sách
Được bầu chọn lần
này
Toàn những khuôn
mặt cũ,
Đầy tai tiếng lâu nay.
Không có khuôn mặt
mới
Thì chọn ai, ngoài
mình.

Đúng là một cách nói
"Sáng suốt" và "tài
tình".
Thường các bác cộng
sản
Là ghét Mỹ nhất đời.
Nhưng chính họ,
cộng sản,
Lại yêu Mỹ nhất đời.
Đặng Tiểu Bình,
Trung Quốc,
Trùm cộng sản trước
đây,
Có một câu chân thật
Về nước Mỹ thế này:
"Thực tế là thực tế,
Được chứng minh từ
lâu:
Nước nào bạn với Mỹ,
Nước ấy sẽ mạnh
giàu".
Sau câu nổi tiếng ấy,
Hắn sang Mỹ, và rồi
Chính hắn, trùm cộng
sản
Đã đội mũ cao bồi.
Ông Lê-nin, ông Mác
Đã chết ở nước mình.
Nhưng hai ông vẫn
sống
Với đảng ta quang
vinh.
Thường những người
cộng sản
Không hiểu Mác, Lê-
nin.
Những người chống
cộng sản
Rất hiểu Mác, Lê-nin.
Nếu ngẫu nhiên được
chọn
Vào chức tổng bí thư,
Xin thề có trời đất,
Nhất định tôi khước

từ.
Vì làm anh cộng sản
Không có gì hay ho.
Làm trùm của cộng
sản
Lại càng không hay
ho.
Tôi rất sợ cộng sản.
Sợ từ xưa đến nay.

Nhất là sợ nhân quả
Và nghiệp báo sau
này.
Nói chung là rất nản.
Chỉ hy vọng mỏng
manh
Thằng Tàu Cộng sụp
đổ
Sẽ đỡ cho nước mình.

Mà nó sẽ sụp đổ.
Chắc không phải chờ
lâu.
Vậy thì mong nó sụp.
Tiên sư cái thằng
Tàu.

Thân quý,

Sr: VN- share